

det har jeg næsten besvaret over for hr. Arne Toft med, at når 2006 er gået, vil bogholderima-skinerne og revisionerne finde ud af, om det beløb, de nu har reduceret budgetterne med, bliver overholdt, og gør de ikke det, bliver der trukket i den enkelte kommunes bloktilskud. Så enkelt er det for 2006.

Med hensyn til hvordan det vil udvikle sig fremover, hvad finansministeren finder ud af i 2007, 2008 og 2009, eller hvor længe han nu er finansminister, synes jeg, at vi ligesom skal tage et år ad gangen og slå koldt vand i blodet. Det er altid en god ting.

Kl. 14.30

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev det sidste ord fra ordføreren, og vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Allan Niebuhr.

Allan Niebuhr (KF):

I den her sag som i formiddagens sag skal jeg gøre opmærksom på, at jeg er stedfortræder for vores kommunalpolitiske ordfører, hr. Christian Wedell-Neergaard, som har måttet lægge sig syg.

Men jeg vil gerne lægge ud med at slå fast, at jeg stadig væk også set i lyset af formiddagens drøftelse synes, at den nye kommunalreform er en rigtig god reform. Det er den nemlig, fordi den er med til at skabe bæredygtige kommuner, som har større muligheder for at gå ind og løse opgaverne, qua at de nu bliver større, mere bæredygtige og får et bedre økonomisk råderum, et bedre spillerum.

Jeg synes, at indledningen til den her forespørgselsdebat med finansministerens redegørelse her fra talerstolen var en utrolig god beskrivelse af, hvilke bestræbelser regeringen gør for at give den bedst mulige start, for at skabe de økonomiske rammer, der skal til, for at det her bliver en succesfuld start. Det er jo en succesfuld start, der er grobunden for, at alle fortsat vil være så tilfredse, som man har været fra starten.

Som jeg sagde i formiddags, og jeg vil godt gentage det: Vi har oplevet en utrolig succes omkring den nye kommunalstruktur. Borgerne har virkelig taget den til sig, og det er utrolig vigtigt. Det er vi selvfølgelig interesseret i at de fortsat skal gøre, og derfor er vi selvfølgelig også interesseret i fortsat at give kommunerne de bedst mulige startbetingelser.

Siden den her regerings tiltræden har kommunerne haft øgede økonomiske rammer, og

derfor vil jeg godt holde fast i det, som hr. Leif Mikkelsen var inde på. Jeg forstår heller ikke rigtig teksten i forespørgselsdebatten: »at genskabe et råderum for det kommunale selvstyre«. Jeg mener, at det kommunale selvstyre har et økonomisk råderum, så der er sådan set ikke noget, der skal genskabes.

Hvert eneste år fra 2001 frem til 2006 har budgetterne vist, at kommunerne har haft stigninger i serviceudgifter på de borgernære områder, på sundhedsområdet, ældreplejen, socialområdet og folkeskolen. Med kommunalreformen er der blevet tillagt kommunerne nogle nye opgaver, som de har taget imod med ildhu og er interesseret i at komme i gang med. Det er opgaver, som også er finansieret dels gennem bloktilskud, dels gennem udligningsreformer.

Når man taler om det kommunale råderum, er det jo vigtigt at have for øje, at det ikke kun kan skabes gennem et bloktilskud. Det kan også skabes ved at udnytte nogle ressourcer bedre og gennemføre effektiviseringer i de enkelte kommuner.

Kommunalreformen bidrager til det, og kommunerne kan ved at prioritere indsatsen opnå synergieffekter, der vil udmønte sig i en bedre opgaveløsning og mere robuste kommuner. Det betyder, at kommunerne bliver endnu bedre rustet til at målrette indsatsen og derved skabe råderum til lokale prioriteringer inden for de overordnede økonomiske rammer.

Altså tilbage til mål og rammer, som vi også snakkede om i formiddag. Det er en utrolig vigtig måde at skabe det bedst mulige incitament til kommunerne på, nemlig at vi herfra ikke har den detailstyring, som der bliver lagt op til i flere tilfælde. Man går ind og laver nogle mål og nogle rammer, som kommunerne selv lokalt kan arbejde efter, så den enkelte kommune udfører det kommunale arbejde, som de ønsker, og som de finder er det rigtige i det specielle lokale område. Kommunerne skal jo ikke være ens. Det har vi intet ønske om.

Men det kræver så også, som det er blevet sagt fra flere sider her i dag, at vi holder op med det der med, at hver gang der er en lille plet at sætte på en beslutning, så stopper vi op og begynder at kritisere og kulegrave, og så skal vi have lovgivning og speciellovgivning for at rette kommunerne til. Der synes jeg nok, at vi alle sammen må stå sammen om at sige: Giv nu kommunerne den mulighed for at vise, at de selv kan ud fra de mål og de rammer, vi giver herfra. Så er jeg helt sikker på, at det nok skal